

© Ros Ribas

Un matrimoni de Boston

(*Boston Marriage*)

de David Mamet
direcció Josep Maria Mestres

Teatre Lliure de Montjuïc - Espai Lliure. Del 15 de setembre al 19 de novembre

un matrimoni de boston

de **David Mamet** direcció **Josep Maria Mestres**

traducció	Joan Sellent
escenografia	Pep Duran
il·luminació	Xavier Clot
vestuari	Maria Araujo
so	Igor Pinto

intèrprets

Anna Lizaran Anna / **Marta Marco** Catherine (criada) / **Emma Vilarasau** Claire

ajudanta de direcció **Núria Inglada** / assistenta de direcció **Sandra Simó** / perruqueria **Toni Santos** / barrets **Nina Pawlowsky** / joia **Antoni Barba – Purpurina**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **David Pintó**

Ha passat un any de l'estrena del nostre **Un matrimoni de Boston**. El matrimoni entre persones d'un mateix sexe ja no és cap novetat al nostre país. Potser ho comença a ser el divorci entre persones del mateix sexe... I aquí tornem a tenir l'Anna i la Claire barallant-se i estimant-se dins d'un matrimoni "fora de la llei" i sota l'atenta mirada de la Catherine, o es deia Bridey, o bé Mary? Unes dones que tenen més de cent anys, però que llueixen radiants i se'ns assemblen molt...

Mamet, que sap que tots els matrimonis, siguin dels sexes que siguin, tenen necessitats i mancances semblants, es centra en la parella formada per Anna i Claire i ens n'explica la seva desintegració. O potser la seva recomposició...

Anna i Claire, els dos personatges que conformen aquest matrimoni de Boston, són dues victorianes avançades a la seva època, dues dones progressistes... però molt sui generis. Anna, una dona plena de contradiccions, capaç de conciliar sense massa problemes la seva afició a les joies cares i a l'estudi de la Bíblia; tenir-se per una dona d'allò més progressista i comportar-se de manera brutalment classista i xenòfoba amb la seva donzella Catherine; viure lliurement la seva opció sexual i el seu amor per Claire, lluitar per la causa feminista i ser la "mantinguda" d'un senyor molt ric... Claire, encantadora, amoral i cínica, sobtadament enamorada d'una noia jove, s'aferra a la que creu que és la seva darrera oportunitat de ser feliç. Totes dues tenen un passat d'amor i amistat juntes i un futur ple d'incerteses... I Catherine, la donzella, observa les evolucions d'aquestes dues dones i en pren bona nota, mentre desperta a la vida, al sexe i a l'amor.

Amb aquest plantejament, Mamet, tot jugant a ser Henry James a estones i Oscar Wilde d'altres, però sense deixar mai de ser ell mateix, construeix una brillant comèdia de saló, una comèdia d'aquelles que abans s'anomenaven "d'amor i luxe". Pot semblar sorprenent, tractant-se de Mamet. Però, és que, tractant-se de Mamet, les coses no són mai el que semblen. La sorpresa ens espera a cada nova escena, a cada nova rèplica.

Mamet juga i els seus personatges també. A través dels més variats tipus de jocs que executen les protagonistes del matrimoni, -cínics, melodramàtics, perillosos, sensuals, a cor obert...- Mamet radiografia aquesta història d'amor i amistat, i la converteix en una història de complicitat.

Diuen que a l'amor, com a la guerra, tot s'hi val. Retrets, desconsideració, xantatge, traïció... I el pas del temps omnipresent i amenaçador... Cal fer el que sigui per continuar estimant, per viure, per sobreviure...

Quan vaig llegir per primera vegada **Un matrimoni de Boston**, des de la primeres rèpliques em vaig fer el repartiment d'actrius ideal. I aquestes són les actrius que avui veureu a escena: la Lizaran, la Vilarasau i la Marco. L'Anna, l'Emma i la Marta. Sàvies, còmiques, emotives, intuïtives, belles, intel·ligents... grans. Només que la representació d'**Un matrimoni de Boston** us pugui transmetre una mínima part del plaer que he sentit treballant amb elles tres ja em dono per satisfet.

Hi tornem. A petició del *respectable*. Que us ho passeu bé!

josep maria mestres

© Ros Ribas

david mamet

Autor dramàtic, guionista i director de cinema nordamericà. Va estudiar teatre al Neighbourhood Playhouse School of Theatre. Les seves primeres peces – *Lakeboat* i *Duck Variations* (1970) - recorden el teatre d'Edward Albee i evidencien el seu talent pel diàleg i per l'ús del registre col·loquial. El 1974, amb *Sexual Perversity in Chicago*, obté el Jefferson Award, i el 1975 aconsegueix triomfar a Broadway amb *American Buffalo*. Aquesta peça, muntada per Al Pacino el 1980 i representada al National Theatre de Londres, el dona a conèixer internacionalment. *Life in the Theatre* (1977), i *The Water Engine* (1977) consoliden la seva trajectòria en el món del teatre i de la ràdio. Paral·lelament, també desenvolupa la seva activitat com a guionista de televisió i de cinema.

Com a director de cine debuta amb *The House of Games* (1985). Després del relatiu fracàs teatral d'*Edmond* (1982), el 1984 obté el premi Pulitzer de teatre amb *Glengarry Glen Ross*, una sàtira sobre el negoci immobiliari que portarà al cinema el 1992. Després de treballar amb Brian de Palma i Ron Silver, també el 1992 estrena *Oleanna*, una peça controvertida sobre la lluita entre generacions i sexes amb la qual obté l'èxit internacional. El 1994 fa l'adaptació de l'*Oncle Vània*, de Txèkhov, que servirà de base per al guió de *Vanya on 42nd Street*, de Louis Malle. En els darrers deu anys, la seva activitat teatral i cinematogràfica ha estat constant. En destaquen les adaptacions per al cinema d'*American Buffalo* (1996), *The Spanish Prisoner* (1997) i *The Winslow Boy* (1999), de Terence Rattigan, i els films *Ronin* (1998), *State and Main* (2000), *Heist* (2001) i *Spartan* (2004). Són del 2006 els films *Whistle* i *Joan of Bark: The Dog that Saved France*, i la sèrie de televisió *The Unit*, de la qual és productor.

© Ros Ribas

josep maria mestres

Llicenciat en Ciències de l'Educació per la Universitat de Barcelona i Diplomat en interpretació per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha estat membre de la companyia Zitzània Teatre (1990-98), membre fundador de la companyia Kràmpack (1994-97) i director-fundador de l'Aula de Teatre de la Universitat Pompeu Fabra (1995-99).

Ha dirigit els següents espectacles:

- 2005 *Paradís* de Jordi Galzeran i Esteve Miralles. Temporada Alta. Teatre Condal.
Les variacions Goldberg de George Tabori. Teatre Rialto.
Un matrimoni de Boston de David Mamet. Teatre Lliure.
La xarxa de Joan Brossa. Espai Brossa.
- 2004 *El otro lado de la cama* de David Serrano. Teatro Amaya de Madrid.
- 2003 *El tinent d'Inishmore* de Martin Mc Donagh. TNC.
Romeo i Julieta de William Shakespeare. Teatre Lliure.
- 2002 *No es tan facil* de Paco Mir. Teatro Isabel la Católica de Granada.
Sueños & folias. Raíces y memoria de la Hespèria perdida. Direcció musical de Jordi Savall. Teatro Liceo. Salamanca 2002.
La filla del mar d'Àngel Guimerà. Teatre Nacional de Catalunya.
23 centímetres de Carles Alberola i Roberto García. Pentación. Teatro Reina Victoria. Madrid.
- 2001 *Unes polaroids explícites* de Mark Ravenhill. Teatre Lliure.
Tot Lloï de Lloï Bertran, Guillem-Jordi Graells i Josep Maria Mestres. Cia. Lloï Bertran. Teatre Poliorama.
La bella Helena d'Offenbach, Meilhac i Halévy. 3xtres. Teatre Victòria.
- 2000 *23 centímetres* de Carles Alberola i Roberto García. Bitò Produccions / Albena. Teatre Poliorama.
- 1999 *No és tan fàcil* de Paco Mir. El Tricicle / Vània Produccions. Teatre Capitol.
Fashion, Feeling, Music de Lluís Hansen, Josep Maria Mestres i Carles Puértolas. Teatre Lliure.
Cantonada Brossa de Joan Brossa. Codirigida amb d'altres directors. Teatre Lliure.
- 1998 *Salvats* d'Edward Bond. Zitzània Teatre. Teatre Lliure.
- 1997 *Hola Brecht* sobre textos de Bertolt Brecht. Zitzània Teatre. Artenbrut.

- Fum, fum, fum* de Jordi Sànchez. Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya. Teatre Romea.
- Klowns* de Joan Montanyès i Josep Maria Mestres. Monti & Cia. Teatre Lliure. Premi Especial de la Crítica de Barcelona.
- 1996 *Dakota* de Jordi Galzeran. 3xtres. Teatre Poliorama. Premi Butaca a la Millor Direcció.
- 1995 *A l'est de qualsevol lloc* d'Edward Thomas. Zitzània Teatre. Mercat de les Flors.
- 1994 *Kràmpack* de Jordi Sànchez. Cia. L'Idiota. Festival de Sitges 1994. Villarroel Teatre. Premi Especial de la Crítica de Barcelona
- Enemic de classe* de Nigel Williams. Zitzània Teatre. SAT / Teatre Lliure.
- 1993 *Yvonne, princesa de Borgonya* de Witold Gombrowicz. Cia. Rebeca de Winter. Premi Especial de la Crítica de Barcelona.
- La Lloï, un xou ben viu.* Cia. Lloï Bertran. Teatre Condal. Premi FAD.
- 1992 *La infanticida* de Víctor Català. Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya. Teatre Romea i Teatre Lliure.
- 1992 *Feminista* de Santiago Rusiñol. CDGC. Teatre Romea.
- 1991 *Negróni de Ginebra* de Maria Antònia Oliver. Zitzània Teatre. Teatre Alegria.
- Reivindicació de la senyora Clito Mestres* de Montserrat Roig. CDGC. Teatre Romea.
- 1990 *Gran imprecació davant la muralla de la ciutat* de Tankred Dorst. Zitzània Teatre. Teatre Adrià Gual. Premi Especial de la Crítica Serra d'Or.
- 1988 *Fantasio* d'Alfred de Musset. Teatre Adrià Gual. Premi Adrià Gual 1985.

Com a actor ha treballat en els espectacles:

- 2001 *L'adéu de Lucrecia Borja* de Carles Santos i Joan Francesc Mira. Teatre Lliure. Dir. Carles Santos.
- 1997 *Hola Brecht*, espectacle musical sobre textos de Bertolt Brecht i músiques de Kurt Weill, Hans Eisler, Dessau i Carles Puértolas. Dir. Josep Maria Mestres.
- 1993 *Les alegres casades de Windsor* de William Shakespeare. Dir. Carme Portaceli.
- 1994 *Estrés d'amor*. Cia. La Canyí. Dir. Helena Ramada. Teatre Lliure.
- 1988 *Pels pèls / Por los pelos* de Paul Pörtner. Cia. El Tricicle / Anexa. Dir. Pere Planella. Teatre Victòria. Teatro Fígaro.
- 1986 *El bon doctor* de Neil Simon / Anton P. Txèkhov. Dir. Pere Planella. Teatre Regina. Teatre Condal.

© Ros Ribas

© Ros Ribas